

За ПРАВДУ і СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Громадсько-політична газета політичної партії Олександра МОРОЗА "За правду і справедливість"

М'ЯГКО СТЕЛЯТ...

Как в 2017-м заживут работники образования и медики

Чем ближе к Новому году, тем более щедрыми становятся обещания властей. Воображение уже рисует жизнерадостные картинки, на которых миллионы наших соотечественников потирают руки в предвкушении вдвое повышенных зарплат, а обнищавшие и оголодавшие пенсионеры с энтузиазмом планируют новые покупки после повышения и осовременивания их пенсий. Но особенно радужные перспективы сулят нашим многострадальным медикам и работникам образования.

ОБРАЗОВАНИЕ

Как отмечает Госстат, в настоящее время работники сферы образования в среднем получают чуть более 3 тысяч гривен в месяц. От себя добавим, что указанные величины – это "грязные" зарплаты. Кроме того, многие из этих тружеников имеют гораздо меньше усредненных показателей, а после вычетов у них на руках вообще остаются "кошкины слезы".

Как уже сообщалось, в сентябре этого года премьер-министр Украины Владимир Гройсман пообещал повысить зарплаты работникам образования в среднем на 30%. Однако буквально на днях появилось сообщение о том, что повышение составит не 30, а целых 50 процентов, то есть зарплаты учителей вырастут в полтора раза. Об этом заявила глава образовательного ведомства Лилия Гриневич во время парламентских слушаний "О состоянии и проблемах финансирования образования и науки в Украине". По ее словам, это станет возможным в связи с увеличением размера субвенций (на выплату зарплаты учителям) на 10,2 млрд гривен – именно такая цифра заложена в проекте госбюджета, поданном на рассмотрение во втором чтении в Верховную Раду (всего более 52 млрд грн). "Такое распределение денежных средств позволит увеличить доходы учителей на 50%, а не на 30%, как планировалось в первоначальной смете страны",

- сообщает пресс-служба Министерства образования и науки Украины.

При этом тарифные ряды учителей будут повышены на две позиции. Таким образом, зарплата учителей высшей категории, которых отнесут не к 12-му, а уже к 14-му разряду, с 1 января составит как минимум 5266 гривен, а со всеми надбавками – 6400 грн (сейчас – 4483 грн). Также указывается, что минимальная зарплата учителя вырастет с нынешних 1800 до 3900 гривен (более чем в два раза), а средняя зарплата учителя без категории – с 3239 до 4541 грн.

Сохранятся и все действующие надбавки с доплатами: тем, кто прошел сертификацию, будут дополнительно платить ежемесячно 20% от должностного оклада, за стаж более трех лет – 10% от оклада, свыше 10 лет – 20%, более 20 лет – 30% и т.д.

Напомним, что на сегодняшний день зарплаты украинских учителей – одни из самых низких в Европе. Например, в Польше "сеятели разумного, доброго, вечного" получают не менее 2 тыс. злотых (12,5 тыс. грн), в Чехии – 22 тыс. крон (23 тыс. грн), во Франции – 2,5 тыс. евро (69 тыс. грн), в России – 21 тыс. руб. (9 тыс. грн). Впрочем, наши учителя в этом плане ничуть не отличаются от всех прочих категорий украинских трудящихся, зарплата которых на фоне Европы зачастую выглядит еще более позорной.

Продолжение на СТР.4

КОМУНАЛКА: Що буде з субсидіями?

Опалювальний сезон в самому розпалі, а стан з оплатою комунальних платежів тільки загострюється. Вже зараз ясно, що держава не в змозі знайти необхідну кількість коштів на фінансування субсидій, а населення в основній своїй масі не в силах платити за грабіжницькими тарифами.

Ситуація парадоксальна, протиприродна: в двокімнатних квартирах загальна сума платежів вже перевищує мінімальну пенсію, а в трикімнатних – мінімальну зарплату. Чи є вихід з цього становища, і чого чекати простому українцеві?

СТОР.3

ДО ТИХ, КОМУ НЕ БАЙДУЖА СОЦІАЛІСТИЧНА ІДЕЯ!

19 серпня 2016 року Міністерство юстиції зареєструвало політичну партію Олександра МОРОЗА "За правду і справедливість".

Установчий з'їзд партії відбувся 30 липня 2016 року де були ухвалені Програмна заява, Статут партії, сформоване її керівництво. Головою партії обрано Олександра МОРОЗА, заступником голови – Василя ЦУШКА.

+38 (073) 074-00-80

УВАГА!

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

На всіх відділеннях зв'язку відкривалась передплата на газету

За ПРАВДУ
і СПРАВЕДЛИВІСТЬ

Передплатний
індекс **60003**

ВАРТІСТЬ ПЕРЕДПЛАТИ:

на 1 місяць	10,28 грн. + 0,95 грн. послуги пошти
на 3 місяці	30,84 грн. + 2,15 грн. послуги пошти
на 6 місяців	61,68 грн. + 2,60 грн. послуги пошти
на 12 місяців	123,36 грн. + 4,00 грн. послуги пошти

тел. (0472) 32-01-11

ШЛЯХ ДО СПРАВЕДЛИВОСТІ

Тим, кому не байдужа соціалістична ідея

Цим матеріалом розпочинаємо публікацію відповідей Олександра Мороза та Василя Цушка на питання щодо сьогодення нашої держави та напрямків її розвитку.

В Україні усі роки незалежності відчувався помітний вплив лівоцентристської партії – Соціалістичної партії України. Через її опозиційність до всіх владних режимів вона постійно піддавалась утискам від влади, але незмінність її позиції щодо соціальної справедливості, захисту прав і свобод трудящої людини, найперше людей найманої праці, дозволяла партії успішно функціонувати, відстоювати свої програмні цілі. Ухвалення Конституції, змін до неї (2004 року), практично все соціальне і земельне законодавство – наслідок ініціатив або впливу фракції соціалістів у парламенті.

Рівень підтримки партії у виборчих процесах був недостатнім, бо вся пропагандистська машина держави, контрольована владою і олігархами (це одне і те ж), спрямовувалась проти соціалістів та її представників. Результати виборів також «підправлялися» на догоду владі при різних кампаніях, при різному персональному складі вищих її ланок. Тому партія змушена була шукати компроміси з різними політичними силами, щоб з'явилася змога протидіяти диктатурі (акції «Україна без Кучми» і «Майдан-2004»), змінювати деякі норми Основного закону, захищати права ветеранів, чорнобильців і дітей війни, відстоювати престиж учительської праці, дбати про соціальний стан сільської поселенської мережі, про збереження землі від продажу, про права громадян.

Партії стало складніше діяти після того, як у політику прийшли гроші і великі гроші. (Свого часу один з керівників правої партії на виборах сказав: «Наша партія така ж, як і Соціалістична, тільки в них грошей немає, а в нас є».) Складніше стало вибір робити і громадянам, оскільки майже всі політичні організації стали користуватися гаслами соціалістів, «дбаючи» до виборів про людей, забуваючи про них відразу після приходу до влади. («Бандитам – тюрми», «Збудуємо Європу в Україні», «Права і владу місцевим громадам!», «Торгувати хлібом, а не землею», «Учителям і лікарям – статус державних службовців», «Ні – новому Трудовому кодексу!» і т.д. Все це гасла соціалістів, що згодом стали повторюватися усіма, в тому числі тими, хто послідовно діяв у протилежному напрямку.)

Керівництво партії інколи припускалось помилок, в тому числі дозволяючи окремим своїм представникам входити у владу (а та залишалась чужою народу), створювати вимушені ситуативні коаліції в парламенті, особливо у 2006 році. Одночасно влада почала безпосередньо втручатись у кадрову політику партії, вдаючись до підкупу грошима, посадами, бізнесовими принадами. Паралельно створювались партії-клони, в назвах яких обов'язково присутні були слова «соціалістична», «справедливість», «лі-

вий»... Масштабно використовувалось шельмування, компрометація, відверта брехня, підкуп. В таких кампаніях провідну скрипку грали президенти, замовно діяли певні телеканали, інші засоби масової інформації. Вкупі з підтасовкою результатів виборів це допомогло витіснити представників партії з парламенту. В керівництві партії розпочалося «хитання», за якими стояли влада, гроші, приватні інтереси бізнесменів. Відбулися кадрові, статутні (на замовлення) зміни, наверх пролізла звичайна особиста кон'юнктура. Партія стала пасивна, втратила вплив у суспільстві.

Захистити ідею справедливості, не беручи участі у розборках верхівки СПУ, спробував В.Цушко, створивши партію «Соціалісти», але й там почав проявлятися вплив бізнесу і звичних до влади (до правили попередньої влади) людей. Лідер, а з ним більшість тих, хто за переконанням об'єднувались в організацію, вийшли з партії.

Влада затіяла процедуру знищення СПУ через суд, виставивши через міністерство юстиції сміховорну претензію – використання символіки, що не відповідає вказівкам дивного закону про «декомунізацію». Треба мати сильну уяву, щоб знайти «невідповідність», але й ця символіка вже десять років замінена іншою, ближчою до емблеми Соціалістичної партії. Довести це суду і позивачу нинішньому керівництву не вдається, бо і його статус оспорується з формальних причин, на які посилаються інші, теж із бізнесом, претенденти на керівництво. Аби розірвати підстави для бюрократичної тяганини, керівному активу запропонувалося: давайце проведемо Стзуд, пунктуально дотримавшись норм Статуту, відсичемо усі претензії Мінюсту, об'єднаємо усіх соціалістів. Ні, тяганина продовжується.

Не вдаємося в юридичні нюанси. Можливо відповідачі (по суду) доведуть свою правоту. Було б добре. Не будемо їм на заваді. Але минає час, прискорено ускладнюється політична ситуація, виникають серйозні загрози для суспільства і навіть державності. Ми не маємо права стояти осторонь, знаючи що і як слід робити для порятунку держави і для зміни соціально-економічного стану в країні. Тому і створюється наша партія «За правду і справедливість». Вона повністю враховує потреби людей, стурбованих реальним життям, тих, хто розуміє, що є в основі благополуччя в Європі, що може бути такою основою у нас. Підкреслимо: основою, створеною самими українськими громадянами!

Нам, ініціаторам створення партії, можуть зробити закид, мовляв скільки уже є просоціалістичних партій, платформ, союзів... Так, є. Їх перелік можна уточнити в адміністрації президента. В тому переліку нас немає і не буде. Ми – в свідомос-

ті більшості громадян, які хочуть іншого, справедливого життя.

Врешті, партія – не програма, статут, комітети, керівництво... Партія – це люди, об'єднанні прагненням до перемін. На таких розраховуємо, орієнтуючись на різні покоління, в тому числі, і найперше, на молодь.

Час не жде. Ситуація тривожна. Треба діяти.

ЧОМУ ВИБРАНА ТАКА НАЗВА ПАРТІЇ: «ЗА ПРАВДУ І СПРАВЕДЛИВІСТЬ»?

Кроки, які ми пропонуємо здійснити, єдина, на наш погляд, правдива умова для того, щоб зберегти країну і забезпечити для людей соціальну справедливість. Це шлях, який на кожному часовому етапі наближає той стан суспільних відносин, якого прагнуть люди: миру, свободи, справедливості, захищеності своїх прав, упевненості у завтрашньому дні.

Гідне життя людини – мета кожного. Ознаки і цінності такого життя щоразу змінюватимуться в кращий бік і тому вибраний шлях безкінечний, як, власне, безкінечне все у природі. Важливо, однак, не помилитися в напрямку.

Ми віримо, переконані, що вибраний нами шлях правильний, це підтверджується і світовою практикою, всією історією боротьби людей за свої права.

ЧИ ЙДЕ ТЕПЕР УКРАЇНА ПО ТАКОМУ ШЛЯХУ?

Ні, вона рухається в протилежному напрямку. Це результат політики влади впродовж років незалежності. Люди не можуть знайти жодного прикладу позитивних перемін. Змінюються режими, їх персональний склад, але незмінною залишається їх суть – влада як інструмент збагачення окремих, як спосіб переділу бізнесу, зведення рахунків між кланами, засіб пригноблення народу, його визискування.

Влада народу чужа, йому невідомо і непередконтрольна. Люди повсюдно не можуть задовольнити свої законні потреби через бюрократію, зневагу, хабарництво чиновників.

Сфери суспільних відносин, які найбільше впливають на стан людини (вона почуває себе людиною, чи ні?), деградувати, розвалюються, зникає якість взаємин, до яких люди звикли: в освіті, науці, культурі, соціальній сфері, охороні здоров'я. Медицина, зокрема, свідомо знищується, стає недоступною більшості громадян.

АЛЕ Ж ВЛАДА ВЕСЬ ЧАС ТВЕРДИТЬ ПРО ЕФЕКТИВНІСТЬ СВОЇХ РЕФОРМ...

Це імітація реформ. Справжні позитивні реформи ті, внаслідок яких людина

знає: у неї є можливість влаштуватися на роботу з нормальною оплатою своєї праці. Коли вона не боїться пенсійного віку, безпомічності і беззахисності в старості. Коли на неї не справляють жах ціни в магазині, на базарі, в аптеці, на заправці... Коли тарифи на газ, електрику, воду... не знищують сімейний бюджет.

Це можливо тоді, коли жива економіка країни. А це – перше завдання влади. І в цьому напрямку нею нічого не робиться. Вона навіть не знає, де, як і в якій кількості люди знаходять собі раду. У нас більше 12 мільйонів пенсіонерів, близько 10 – дітей і тих, хто вчиться, більше 2-х мільйонів «бюджетників» (учителі, лікарі, військові, управлінці...). Проте лише 3 мільйони людей зайняті в реальній економіці. Вони не в змозі формувати бюджет держави і місцеві бюджети. Тому уряд сидить з протягнутою рукою під дверима МВФ, набиравши на всіх громадян нові борги, намагаючись покривати дефіцит бюджету за рахунок людей, оподатковуючи все, аж до сільських нужників (чого не було навіть в роки післявоєнної руїни), обкладаючи пенсіонерів, розганяючи ціни, знижуючи вартість гривні (гроші обезцінюються, бо вони «порожні», проти них немає товарного еквіваленту – продукції виробництва, а все, що слід виробляти в країні, імпортується, купується за долар, котрий диктує загалом і світову економічну політику).

Оце і є суть «реформ». Щоб прикрити свою бездіяльність, щодня (особливо в останній час) на екрані TV з'являються нові сюжети про боротьбу з корупцією. Затримують посадовців, називають ймовірні строки ув'язнення, вносяться застави, підозрюваних втікають... Видовище є. Щоправда, немає жодного прикладу, щоб злочинець «сів». Тим часом ліс вирізують, пісок і все інше крадуть, бурштин добувають і збувають, контрабанда процвітає, наркотики рухаються за сталими схемами, забудова ведеться де завгодно, банки функціонують під шаленими проценти, роблячи банківську сферу ворогом будь-якого виробництва, при «потребі» вони «реінвестуються», банкрутують, знищуючи підприємництво, збагачуючи окремих... Все це неможливе без «кришування» влади. Корупція – її інструмент управління, тому боротьба з нею – «найнижча» боротьба. Саму себе влада не подолає.

А щоб прикрити свою безпомічність, влада з будь-якого привиду ганьбить попередній – до незалежності – лад, вишукуючи там давно відомі і видумані гріхи. Суверенна ж Україна існує вже чверть століття. То може час настав придивлятися до себе, оцінювати здобуте, називати авторів «звитяг»?

(Продовження в наступному номері)

В Україні склалася парадоксальна, протиприродна ситуація: в двокімнатних квартирах загальна сума платежів вже перевищує мінімальну пенсію, а в трикімнатних - мінімальну зарплату.

Олександр ПОЛУЯНОВ
Опалювальний сезон в самому розпалі, а ситуація з оплатою комунальних платежів тільки загострюється. Вже зараз ясно, що держава не в змозі знайти необхідну кількість коштів на фінансування субсидій, а населення в основній своїй масі не в силах платити за грабіжницькими тарифами. Чи є вихід з цього становища, і чого чекати простому українцеві?

МАХОВИК ЗАПУЩЕНО

По суті, в Україні склалася парадоксальна, протиприродна ситуація: в двокімнатних квартирах загальна сума платежів вже перевищує мінімальну пенсію, а в трикімнатних - мінімальну зарплату. Але ж крім комуналки потрібно ще харчуватися, лікуватися, одягатися, що через те їздити на роботу і т.д. «Людячим нічим платити за комунальні послуги, тому борги населення рекордно зростають. Тільки за тепло і гарячу воду вони вже досягли 17 мільярдів гривень. Влада вже зрозуміла, що перегнула палицю з тарифами, і тепер намагається хоч якось змінити ситуацію», - каже економіст Володимир Марченко.

За його словами, ці зміни, перш за все, полягають у впровадженні розстрочки, а також в новій системі розрахунку за опалення в будинках без лічильників (за усередненими даними в будинках, оснащених приладами обліку). Правда, останнє нововведення полегшить життя лише жителям великих міст, де тепловими лічильниками обладнано понад 50% житлового фонду. У той час як переважна кількість жителів районних, а також невеликих обласних (Луцьк, Тернопіль та ін.) Центрів будуть платити за колишньою системою.

- У будь-якому випадку радикально це ситуацію не змінить. У Кабміні навіть при всьому бажанні (якщо допустити, що воно є) не вийде істотно знизити ціни на опалення, тому що маховик уже запущено. Газові олігархи вже зорієнтовані на отримання колосальних надприбутків, і добровільно на поступки вони не підуть. Крім того, величезні доходи від махінацій з енергоносіями вже внесені в проект держбюджету України. Тому нинішні кроки уряду - це звичайний піар, щоб показати населенню, що вони там намагаються щось зробити, - вважає політолог Сергій Калиниченко.

КОМУНАЛКА: ЩО БУДЕ З СУБСИДІЯМИ?

НА СУБСИДІЇ НЕМАЄ ГРОШЕЙ

Правда, є субсидії: уряд з гордістю повідомляє про постійне збільшення кількості сімей, які звернулися за державною допомогою. Однак з точки зору експертів, пишатися тут нічим, оскільки це свідчить про повний провал реформ.

- Тільки за офіційними даними до кінця року під програму субсидій можуть потрапити 9 млн домогосподарств, тобто 67% від їх загального числа. Такі цифри - доказ повного зубожіння українського населення, до якого його і довела нинішня влада. Але головне, що в перспективі цей «снігова куля» одержувачів субсидій може розвалити тих, хто його створив - адже вже зараз для виплати субсидій за надання комунальних послуг в бюджеті України не вистачає 18 млрд гривень. Що, в свою чергу, призведе до катастрофічної нестачі бюджетних коштів, - вважає політолог Віктор Золотарьов.

За його словами, в 2017 році ситуація може стати ще

гіршими, оскільки, згідно з проектом бюджету, уряд запропонував виділити на субсидії тільки 52 млрд грн. з необхідних 108 млрд грн. В таких умовах владі доведеться або частково призупинити виплати (що призведе до катастрофічного зростання заборгованостей і колапсу всієї системи ЖКГ), або піти шляхом максимального урізання кількості субсидованих - і тоді люди залишаться один на один з непомірною вартістю комуналки.

ЯК БУДУТЬ СКОРОЧУВАТИ СУБСИДІАНТОВ

- Це ненормально, коли більше половини країни будуть отримувати субсидії, тому в подальшому принцип субсидування буде змінюватися. В першу чергу, знизити кількість субсидіантів буде можливо завдяки підвищенню мінімальної заробітної плати та проведення пенсійної реформи, щоб громадяни могли платити за себе самі, - заявив директор департаменту Мінсоцполітики Віталій Музиченко.

Як відомо в 2017 році уряд

планує встановити на одному рівні мінімальну заробітну плату і прожитковий мінімум в сумі 3200 гривень. Ми вже наводили думки експертів про те, що через галопуючої інфляції таке підвищення зовсім не підвищить добробут українців - повторюватися не будемо. Подивимося, що трапиться з субсидіями. Для

ТАРИФИ - ЗІ СТЕЛІ

Незалежні експерти привели вже все вичерпні докази того, що тарифи на тепло в Україні не є ні ринковими, ні «економічно обґрунтованими» - один нахабний і цинічний грабунок. Але ось на користь цієї тези з'явився ще один цікавий аргумент, опублікований ГО «Громадський аудит».

За словами аналітика організації Цією Галайди Тараса, норми витрат теплової енергії, яку закладають в тариф (якщо немає лічильника) - на 50-100% вище (залежно від регіону), ніж в сусідній Білорусі, хоча там відчутно холодніше. Іншими словами, навіть якщо змириться з нинішніми (безбожно завищеними) цінами на газ, то все одно люди в будинках без лічильників переплачують скажені гроші за віртуальну теплову енергію, якої насправді вони не отримують. Що, власне, і доводить порівняльний аналіз платіжок за опалення.

- Переплата з однієї квартири з опалювальною площею 50 кв. метрів на Львівщині може становити 2688 грн за сезон, в Хмельницькій області - 2813 грн, в Харківській - 3453, в Сумській - 3032, в Миколаївській - 2370 грн, в Одеській - 2276 грн і т.д. І це - лише за рахунок завищених норм витрат теплової енергії, не рахуючи завищеною вартістю енергоносіїв, - навів розрахунки Тарас Галайда.

СТИПЕНДІЇ - ОБРАНИМ

Олександр ГРАДОВ

Схоже, що актуальне нині питання «За що стояли на Майдані?» час ставити і студентам. І якщо в 2013-му вони наполягали на «стипендіях європейських», то в 2017 році багато хто з них залишиться навіть без кучих українських подачок.

В Закон «Про вищу освіту» внесено зміни, відповідно до яких право призначення стипендій студентам буде належати самим вузам. У міністерстві освіти стверджують, що це і є європейський досвід мотивації студентів, який там безвідмовно працює. Однак всі ми прекрасно знаємо: практично будь-який зарубіжний досвід, пройшовши через призму української корупції, майже завжди дає

найнесподіваніші і потворні результати. Є всі підстави вважати, що те ж саме буде і з новим принципом призначення стипендій.

По-перше, кількість стипендіантів різко скоротиться. Як відомо, до останнього часу стипендії отримували 75% студентів, і для цього достатньо було мати середній бал 4,0. Як повідомив експерт з питань освіти Андрій Черних, в 2017 - му кількість таких щасливчиків різко зменшиться. «Обговорювалося, що цей показник буде 43%. При цьому відкритим залишається питання, чи будуть отримувати стипендію студенти - першокурсники 2017/2018 навчального року, в якщо так - то за якими критеріями. Залишається дискусійним питання, чи будуть отримувати стипендію студенти - контрактники в державних і комунальних вищих навчальних закладах. Тобто, якщо на-

приклад сьогодні у вузі А з 100 студентів академічну стипендію отримують 75, то з 1 січня 2017 будуть отримувати максимум 43 студента» - заявив Черних.

За словами фахівців, відтепер академічна стипендія буде гарантована тільки тим молодим талантам, які навчаються на одні п'ятірки і активно займаються наукою. Крім того, передбачається і соціальна стипендія, яку сплачуватимуть інвалідам I-III груп, дітям з багатодітних сімей, сімейним з дітьми, сиротам, дітям-чорнобильцям. Доля решти «мучеників науки» буде цілком залежати від рішення Вченої Ради вищого навчального закладу. На думку розробників, це і є європейським досвідом, хоча в наших українських реаліях саме тут відкривається широке поле для корупції і всіляких зловживань. Наприклад, зараз вже можна з упевненістю говорити про те, що стипендії стануть формою офіційного підкупу студентського

активу керівництвом вузу, в результаті чого кількість «борців за правду» серед студентів різко зменшиться. Плюс, стипендії стануть роздавати за «заслуги» вельми специфічного характеру, а також «мажорам» та іншим особам, «наближеним до імператора».

Що стосується розмірів стипендій, то вони поки невідомі. Правда, трохи раніше в Міносвіті заявляли, що в вузах III-IV рівня акредитації мінімальна стипендія буде на рівні 1100 грн, а відмінники отримуватимуть стипендію на 72,9% більше, ніж зараз - 1600 грн. При цьому для студентів вузів I-II рівня акредитації розмір стипендії становитиме 830 грн, а для учнів ПТУ - 415 грн.

А ось стипендії для кращих студентів, що навчаються на природничо-математичних, педагогічних та інженерних спеціальностях, обіцяли підвищити аж на 100%: до 2036 грн в вузах III-IV рівня акредитації, і до 1536 грн в вузах I-II рівня акредитації.

О ЧЕМ МОЛЧИТ ТЕЛЕВИЗОР

**ХОТЬ СТОЙ,
ХОТЬ ПАДАЙ**

Иногда высокие официальные лица делают такие заявления, что даже ответить нечего: мозги впадают в ступор, а рука невольно тянется к затылку. Одно из таких заявлений недавно сделала посол США в Украине Мэри Йованович. По ее мнению, грабительские тарифы в Украине – это и есть борьба с коррупцией.

«Повышение тарифов – один из самых сильных антикоррупционных шагов, которые предприняло украинское правительство», – сказала она в ходе общественного форума по случаю Международного дня борьбы с коррупцией в Киеве. По словам посла, это смелый шаг, который позволил увеличить доходы государственного бюджета и часть средств потратить на поддержку украинских семей в виде жилищных субсидий.

Судя по всему, г-жа Йованович пребывает в блаженном неведении об истинном положении дел в стране, куда ее назначили послом. Ведь в Украине уже каждая собака знает, что самые «главные» тарифы на газ и отопление никем экономически не обоснованы, взяты от «фонаря» и безбожно завышены. А экспертами уже давно «на пальцах» доказано, что система субсидий – это и есть самая наглая и масштабная коррупционная схема, доведенная до совершенства правительствами Яценюка-Гройсмана.

Напомним, что в Украине с началом отопительного сезона примерно в два раза повысились тарифы на отопление для населения. Это связано с тем, что Кабинет министров установил с 1 мая единую предельную розничную цену газа для бытовых потребителей на уровне 6,879 тыс. грн за 1 тыс. куб. м, и для производителей тепловой энергии – 6,81 тыс. грн за 1 тыс. куб. м (с учетом тарифов на транспортировку и НДС).

И если в США общественное мнение кое-что значит, то и послу этой страны не мешало бы ознакомиться с мнением украинцев по данному вопросу. Так, по данным опроса компании Research & Branding Group более трети украинцев (36%) уверены, что не смогут оплачивать коммунальные услуги (средний коммунальный платеж по стране уже превысил половину среднестатистической зарплаты). Еще 47% выразили надежду, что «с грехом пополам» смогут оплачивать «коммуналку» (хотя в этом и не уверены), и лишь 7% жителей Украины не испытывают беспокойства по этому поводу.

А по данным социологической группы «Рейтинг», всего 8% украинцев считают новые коммунальные тарифы экономически обоснованными, тогда как подавляющее большинство (86%) с этим категорически не согласны.

По идее, к высказываниям далеко от украинских реалий иностранца можно было бы отнестись со снисхождением (это вам не Запад, где все по-честному и в рамках закона), но в данном случае такие заявления вызывают чувство глубокой озабоченности. Ведь не секрет, что именно посольство США зачастую является центром принятия жизненно важных для Украины решений. И от того, насколько адекватно там оценивают ситуацию, во многом зависит благополучие простых украинцев.

МЯГКО СТЕЛЯТ... КАК В 2017-М ЗАЖИВУТ РАБОТНИКИ ОБРАЗОВАНИЯ И МЕДИКИ

Александр ПОЛУЯНОВ

Чем ближе к Новому году, тем более щедрыми становятся обещания властей. Воображение уже рисует жизнерадостные картинки, на которых миллионы наших соотечественников потирают руки в предвкушении вдвое повышенных зарплат, а обнищавшие и оголодавшие пенсионеры с энтузиазмом планируют новые покупки после повышения и осовременивания их пенсий. Но особо радужные перспективы сулят нашим многострадальным медикам и работникам образования.

(начало на стр.1)

МЕДИЦИНА

Не забыли и медиков, чьи зарплаты в среднем даже уступают аналогичным показателям в сфере образования (не дотягивают и до 3 тысяч). Правда, на фоне учителей они выглядят просто какими-то пасынками и бедными родственниками – им пообещали добавку всего в 20%. Наверное, в правительстве посчитали, что хороший врач и сам себя прокормит.

«Нам нужно сделать шаги по объективной оценке работы наших врачей. То есть, мы должны четко понять, что те, кто оказывает квалифицированную медицинскую помощь, они должны получать за это качество достойную заработную плату», – заявил премьер-министр Гройсман. И напомнил, что в проекте бюджета на 2017 год правительство предусмотрело рост зарплаты медработни-

ков на более чем 20%. «Но что мы возьмем в расчет? Увеличение минимальной заработной платы в 2017 году вдвое – это будет означать, что в среднем на 30% украинские медицинские работники получат заработной платы больше», – порадовал глава правительства.

Что ж, 30 процентов – это все-таки лучше, чем 20. Хотя и хуже, чем 50. Однако при ознакомлении с другими реалиями и перспективами, которые ожидают украинских медиков уже в ближайшем будущем, становится даже не до повышения. Тут, как говорится, «не до жиру, быть бы живу».

Все дело в медицинской реформе, которую упорно желает проводить правительство Украины.

Возьмем хотя бы недавний приказ главы Минздрава Ульяны Супрун №928, которым она одним махом отменила штатные нормативы учреждений здравоохранения. Чем это обернется на практике для тысяч медработников и их пациентов?

Напомним, что до последнего времени в стране действовал приказ №33 (от 23.02.2000 г.), которым утверждались штат-

ные нормативы для всех видов учреждений здравоохранения. В частности, должности врачей отделений стационара устанавливались из расчета 1 должность на соответствующее количество коек. Например, в кардиологических отделениях 1 врач-кардиолог должен был обслуживать 13 коек и т.д.

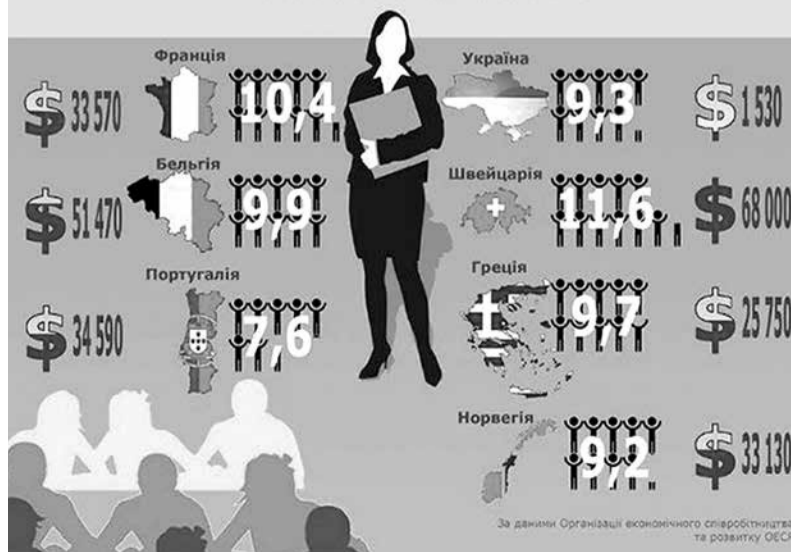
«Это оторванное от реальности издевательство над организацией работы», – отметила Ульяна Супрун, – и отменила эту систему. Здесь можно было бы задаться вопросом: насколько хорошо знает украинскую реальность человек, родившийся и проживший всю жизнь в США (в Украине Супрун живет с начала Евромайдана), но «маємо, що маємо». И вот теперь определять штатные нормативы должен непосредственно руководитель медицинского учреждения.

Характерно, что буквально на следующий день после опубликования нового приказа профсоюз работников здравоохранения Украины обратился в адрес премьер-министра обращение о недопустимости таких изменений. По мнению лидеров профсою-

«Украина ежегодно выпускает около 10 тысяч молодых врачей, из которых 7 тысяч либо меняют свой профиль, либо выезжают за границу. Сегодня в Украине не хватает более 20 тысяч должностей врачей», – отметила народный депутат, председатель комитета ВР по здравоохранению Ольга Богомолец.

ПОБОЧНЫЙ ЭФФЕКТ**МЕДИКОВ ЖДУТ СОКРАЩЕНИЯ**

– На сегодняшний день большинство учреждений здравоохранения являются коммунальной собственностью районов и городов, – говорит глава Черкасской областной профсоюзной организации работников здравоохранения Валентина Григорьевна Кочубей. – То есть, они финансово зависимы от районного или городского совета, и средств на их содержание (в том числе и на оплату труда) в местных бюджетах чаще всего не хватает. В связи с этим местные власти то и дело инициировали какие-то сокращения штатов в больницах. Доходило до абсурда: например, в Христиновской районной больнице собирались сократить единственного хирурга. У руководителей госадминистраций ответ один – нет средств. Но пока действовал приказ №33, мы могли к нему апеллировать: написано один врач на столько-то коек – будьте любезны исполнять, и не надо никакой самостоятельности. Теперь же, после приказа Супрун, когда все будет решать непосредственно руководитель медицинского учреждения – фигура полностью зависимая от местной власти – наступит полная анархия. Там, где еще работает промышленность, развито предпринимательство и с деньгами полегче, медицинские кадры еще сохранятся, а что будет в бедных и депрессивных районах – даже страшно себе представить, – сокрушается Валентина Григорьевна.

КІЛЬКІСТЬ УЧНІВ НА ОДНОГО ВЧИТЕЛЯ ТА РОЗМІР ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ЗА РІК

В Україні кожен третій працевдатний українець (більше 5 млн) працює без оформлення, а ще 4 млн офіційно отримують мінімальну зарплату, решту - в конверті.

ЧИМ ДАЛІ - ТИМ СТРАШНІШЕ

Десять років стажу обійдеться в 84,5 тисячі гривень. Немає грошей - підеш на пенсію пізніше

Олександр ПОЛУЯНОВ

Життя майбутніх українських пенсіонерів незабаром може різко змінитися. Причому, це стосується не тільки людей передпенсійного віку, а й тих, хто тільки починає свою трудову діяльність. Їм не тільки можуть підняти вік, який дає право на пенсію, а й запропонують заплатити за «недопрацьовані» роки.

СТАЖ СПРАВЖНИЙ І УЯВНИЙ

Як відомо, за нині діючим законодавством чоловіки виходять на пенсію за віком в 60 років, а жінки - за встановленим графіком (з щорічним підвищенням пенсійного віку на півроку), і до 2021 року пенсійний вік чоловіків і жінок повинен зрівнятися. При цьому стаж для нарахування повноцінної пенсії у чоловіків повинен бути не менше 35, а у жінок - 30 років. Нагадаємо, що ці положення були прийняті в 2011 році при Януковичі, а до цього пенсійний вік для чоловіків і жінок становив 60 і 55 років, при необхідному стажі 25 і 20 років відповідно.

Вже тоді ця антинародна «реформа» викликала хвилю людського обурення, проте нинішньому міністру соціальної політики Андрію Реві і цього здалося замало. Про можливі нововведення в цій сфері він повідомив днями, розповідаючи про зміст нової пенсійної реформи.

За його словами, існує умовна риса - 1 липня 2000 року, коли Пенсійний фонд (ПФ) почав збирати відомості про всі страхові внески громадян в електронній системі персоналізованого обліку. Таким чином, після цієї дати точно відомо, скільки людина заплатила в ПФ, а ось яку суму він вніс раніше, встановити складно: люди беруть довідки на підприємствах, але фактично їх внески нічим не підтвержені.

- Що ми хочемо зробити? Сьогодні умовою виходу на пенсію є досягнення пенсійного віку. Для чоловіків це 60 років, а жінкам підвищать пенсійний вік до 60 років до кінця 2020 року. І ось з 1 січня 2021 року ми хочемо брати до уваги тільки той стаж, який по-справжньому є страховим і підтвердженим в нашій базі даних. Тобто стаж з 1 липня 2000 року. Для виходу на пенсію в 60 років у людини повинно бути 20 років страхового стажу за період з 1 липня 2000 року по 31 грудня 2020 року. І загальний стаж (з урахуванням періоду до 1 липня 2000 року): для чоловіків - 35 років, для жінок - 30 років, - повідомив Рева.

Простіше кажучи: якщо людина планує вийти на пенсію в 2021 році, то до цього часу він повинен мати загальний стаж

не менше 30-35 років, але при цьому обов'язково 20 років «електронного» стажу, набутого після 1 липня 2000 року. І в цьому місці виникає два болючих питання.

ЦІНА ПИТАННЯ

Як, наприклад, бути в тому випадку, якщо в стажі за третє тисячоліття є прогалини - що при масштабах нашої тіньової економіки трапляється часто-густо? За версією Реві, в цьому випадку відсутній стаж можна буде докупити, сплативши до Пенсійного фонду 22% (нинішній розмір єдиного соціального внеску) від мінімальної зарплати за кожен відсутній місяць роботи. Якщо врахувати, що з 1 січня 2017 року «мінімалка» складатиме 3200 гривень, то обов'язковий мінімальний внесок становитиме 704 грн за місяць, або 8450 грн за рік. Відповідно, 10 років стажу обійдеться в 84,5 тис. гривень.

Якщо ж на таке дороге придбання у людини немає грошей, то і на пенсію доведеться виходити набагато пізніше.

«Ті, у кого від 15 до 20 років такого стажу (набутого після 01.07.2000 - прим. ред.), вийдуть на пенсію в 63 роки, навіть якщо у них є 30-35 років загального стажу. Ті, у кого менше 15 років, - вийдуть на пенсію в 65 років», - втішив Рева. І додав, що починаючи з 2021 року «справжній» стаж щорічно буде збільшуватися на рік, і до 2035-го сягне 35 років. Тільки «сплативши» державі за ці 35 років, можна буде розраховувати на пенсію.

Рева упевнений, що пропонує йому реформа змусить українців масово йти з тіньового сектора і працювати офіційно, щоб автоматично не збільшувати собі вік виходу на пенсію. За даними Мінсоцполітики, на сьогоднішній день кожен третій працевдатний українець (більше 5 млн чол.) працює без оформлення, а ще 4 мільйони працівників офіційно отримують мінімальну зарплату, а решту - в конверті.

ЩО КАЖУТЬ?

В експертному середовищі міністерська ініціатива викликала неоднозначну реакцію.

- Не зважаючи на всю див-

ність ситуації, пропозиція Реві пропонує хоч якийсь вихід: люди, які зараз працюють неофіційно, повинні усвідомити: не сплачуючи податки, не варто і розраховувати на пенсію. Вони не сплачують податки до бюджету, а тоді чому він, бюджет, повинен їх утримувати? Однак купивши необхідний стаж, людина згодом зможе отримувати повноцінну пенсію хоч 30 років. А вкладені гроші «відіб'ються» за кілька років, - заявив в зв'язку з цим політтехнолог Денис Богуш.

При нинішніх темпах девальвації гривні, економічності і політичної нестабільності в Україні, коли абсолютно невідомо, що буде буквально через місяць, - добровільно вкладати такі гроші в державний Пенсійний фонд не має ніякого сенсу. Набагато надійніше купити долари, покласти їх на валютний вклад в надійний банк - і це буде вже хоч щось реальне, незалежне від бездарної політики влади

ЯК ЗАРАЗ?

Роз'яснює перший заст. начальника Головного управління ПФ в Черкаській області Анна Вовкогон.

Як роз'яснили в Головному управлінні Пенсійного фонду Черкаської області, практика «купівлі» стажу офіційно існує і зараз. Правда, недопрацьовані роки можна купувати тільки за період, починаючи з 1 січня 2004 року, коли було введено саме поняття «страхового» (на відміну від трудового) стажу.

- Відповідно до статті 26 Закону України «Про загальнообов'язкове державне пенсійне страхування», людина має право на призначення пенсії за віком після досягнення 60 років та наявності страхового стажу не менш 15 років. Таким чином, якщо у Вас є 15 років страхового стажу, то для отримання мінімальної пенсії цього достатньо.

Якщо до досягнення пенсійного віку 15 років страхового стажу напрацювати вже неможливо, або ж вам не вистачає кілька років до повного стажу (30-35 років), то можна укласти договір про добровільну участь у системі загальнообов'язкового державного пенсійного страхування, і добровільно сплачувати внески до Пенсійного фонду. Таким чином, період, за який сплачено внески, буде зараховано до страхового стажу людини.

На сьогоднішній день (станом на грудень 2016 року, при 1600 мінімальній зарплаті грн) розмір щомісячного внеску становить 22% (ЄСВ) від мінімальної зарплатної плати, тобто 352 грн за місяць, або 4224 грн за рік. У 2017-му, в зв'язку з дворазовим підвищенням мінімальної зарплати, ці суми відповідно подвоюються.

Можна купувати стаж і заднім числом (тобто, платити зараз за минулі роки), але тут слід врахувати один нюанс: стаж минулих років тепер потрібно купувати за діючими цінами. Інакше кажучи, якщо раніше людина могла в 2010 році купити стаж за 2006 рік, і внески йому нараховувалися, виходячи з мінімальної зарплати за 2006 рік, то тепер стаж за той ж 2006 рік можна купити тільки за «цінами», чинними на дату складання договору.

Якщо ж до досягнення пенсійного віку людина не напрацював 15 років, і не змогла купити відсутній стаж, то органами соціального захисту населення йому може бути призначена державна соціальна допомога. Це передбачено Законом України «Про державну соціальну допомогу особам, які не мають права на пенсію, та інвалідам».

за, данное нововведення приведет к разбалансировке всей системы здравоохранения, сокращению квалифицированных кадров, снижению уровня оплаты труда, грубым нарушениям трудовых и социально-экономических прав медработников, и в конечном итоге - резкому ухудшению качества медицинского обслуживания населения. Естественно, что в правительстве это обращение проигнорировали.

Хотя любому, кто мало-мальски знаком с украинскими реалиями, совершенно ясно: во многих районах люди просто останутся без хирургов, невропатологов, окулистов и прочих «узких» специалистов, которых сократят из-за нехватки финансирования - решением руководителей медучреждения под давлением финансовых органов и главы администрации. Впрочем, данное решение Уляны Супрун четко укладывается в логическую цепочку действий нынешнего правительства: переложить все социальные проблемы на тощие местные бюджеты.

УРОКИ ИСТОРИИ

Сейчас об этом уже мало кто вспоминает, но менее года назад (09.12.2015) Кабинет министров Арсения Яценюка уже повышал должностные оклады всех работников бюджетной сферы (в частности, врачей и учителей) в среднем на 10% (постановление №1013). А в целом, учитывая знаменитое повышение социальных стандартов 1 сентября 2015-го (после почти 2-годичной «заморозки») повышение составило 25%.

Правда, в постановлении сразу оговорилось: данное повышение осуществляется в пределах средств, предусмотренных в сметах на оплату труда работников соответствующих органов. Уже из этой поправки было ясно, что особой радости госслужащим и бюджетникам нововведение не принесет. Окончательно все иллюзии развеяла пресс-служба Кабмина, которая в своем заявлении однозначно заявила: «Повышение должностных окладов осуществляется за счет включения в них сумм индексаций, уменьшение доплат, надбавок. Оно осуществляется в пределах средств, предусмотренных в сметах на оплату труда работников соответствующих органов».

Иными словами, оклады повышались за счет сокращения доплат, надбавок и включения в них сумм индексации. А в итоге большинство бюджетников получили либо смехотворные надбавки, либо вообще остались при «своих интересах». Более того, у некоторых реальные суммы выплат стали даже меньше, чем были до «повышения».

К сожалению, это далеко не первый и не последний случай, когда «повышения» зарплат и социальных выплат для населения сопровождаются какими-то урезаниями, ограничениями и снижениями.

ИЗ ЧЕГО СОСТОИТ ЗАРПЛАТА УЧИТЕЛЯ

Составляющие	Категория			
	Без категории	2-я категория	1-я категория	Высшая категория
Ставка*	3960	4853	5047	5266
Надбавки, грн				
Сертифицированным учителям	792	970	1009	1053
За стаж свыше 3 лет	396	485	504	526
За стаж свыше 10 лет	792	970	1009	1053
За стаж свыше 20 лет	1188	1455	1513	1579
За престижность**	792	970	1009	1053
Доплаты, грн				
За проверку тетрадей	396	485	504	526
За классное руководство	990	1213	1261	1316

Примечания:

*Ставку получает тот учитель, который читает не менее 18 уроков в неделю

**Получают учителя за особые заслуги: использование иностранных языков, внеклассные занятия, работу с более чем 35 учениками в классе, педагоги-организаторы.

Они сражались за Родину

14 декабря – день освобождения Черкас от немецко-фашистских захватчиков

Геннадий СНОЗ,

пресс-секретарь Черкасского областного Совета ветеранов

Стремительно бегут годы, время, увя, неумолимо – и сегодня в Черкасах из многотысячной армии участников освобождения города здравствуют всего четыре ветерана. Одна из них – бывшая подпольщица, партизанская разведчица, участница боев за Свидивской плацдарм Мария Григорьевна Озеран.

Золотая пара - Василий и Мария Озеран в дни празднования 50-летия супружеской жизни.

ВОЙНА И... ЛЮБОВЬ

Смерть и любовь – две неразрывные сущности бытия, и где же им не шагать рука об руку так тесно, как во время войны, где ежесекундно обрываются жизни, свистят пули и дым стелется над вздыбленной от разрывов мин и снарядов землей? Марии Григорьевне миновал 91 год, вот уже несколько лет, как она проводила в последний путь любимого мужа. Их семья была рождена в огне войны, а познакомились молодые люди при создании одной из черкасских комсомольских подпольных групп.

– Мы с Васей – одноклассники. Я родилась в Свидивке, а он – в Черкасах. Мой отец находился на ответственной партийной работе, а мать пожелала, чтобы ее новорожденный ребенок был крещенный. Поэтому и поехала рожать на родину, в Свидивку. А вскоре отца перевели в Черкассы, – вспоминает Мария Григорьевна. Она очень хорошо помнит и первые дни оккупации, и их знакомство.

– На следующий день после

оккупации Черкас фашисты установили комендантский час. Начались облавы, хватили всех, кто попадался под горячую руку. На центральной площади установили виселицу и начали казнить людей, а молодежь силой вывозили в Германию. Дошла очередь и до меня. Подруги научили с помощью ядохимикатов вызвать язвы на теле. Чтобы избежать рабства, я натерла ядовитым порошком ногу, и это несколько раз спасало меня от фашистской неволи. Чтобы залечить образованные язвы, подруги предложили мне пойти на работу в больницу, которая тогда находилась на улице Карла Маркса.

Иногда удавалось навещать бабушку и тетю, которые проживали в Свидивке. Как-то там я встретила товарища по школе Андрея Блажка. Узнав, что я работаю в больнице, он попросил меня достать некоторые медикаменты. Уже позже я узнала, что Андрей был одним из руководителей подпольной комсомольской группы Свидивки.

С трактористом местной МТС

Васей Озераном меня познакомил сосед по нашей городской квартире Анатолий Ованенко. Мы сразу же подружились по-настоящему. В одну из наших встреч Вася рассказал, что во время работ в лесу он встретил пожилого человека, который долго расспрашивал о работе, жизни в оккупированном городе, а под конец разговорного предложил собрать надежную молодежь и идти в лес, к партизанам. Василий в ответ признался ему, что на МТС действует подпольная молодежная группа, которая ставит целью борьбу с оккупантами всеми доступными средствами. «А я тоже не сижу, сложа руки», – не удержалась и поведала о своей связи с подпольщиками Свидивки.

С этой минуты молодые люди начали действовать вместе. А когда наши войска в сентябре 1943 года уже подходили к Днепру, черкасские подпольщики получили приказ идти в лес.

– Партизаны нас встретили тепло, – продолжает Мария Григорьевна. – Здесь я впервые увидела комиссара отряда Сергея Наумовича Палеху, который обратился к нам: – А вы кто такие? – Это мой муж! Только он Озеран, а я Воронова. – Не беда, что фамилии разные, – сказал комиссар. – Важно, чтобы сердцами были всегда вместе!

Так мы с Василием стали партизанами. Он ходил на боевые задания, а я ухаживала за ранеными, стирала, готовила еду, ходила в разведку, – каждый день той огненной осени до сих пор стоит перед глазами бывшей партизанки.

– Партизанам нужно было вместе с десантниками, высадившимися 24 сентября 1943 года, захватить плацдарм на правом берегу Днепра, чтобы помочь нашим войскам форсировать реку.

ПЛАЦДАРМ

Мария Григорьевна была разведчицей. Ходила по окрестным деревням и делала вид, что выменивает продукты, а ее пристальный взгляд замечал, где расположены укрепления и огневые точки врага. Очень много ценных разведанных передала она в отряд. – ...Когда начали наступление на Свидивку, мы подробно знали, в каком дворе сколько гитлеровцев, где находятся танки, дзоты, когда меняются часовые. Эти данные мы получали от подпольщиков сел и нашей неутомимой Марии, – вспоминал после войны Сер-

гей Палеха. Его воспоминания сегодня хранятся в областном краеведческом музее, Народном музее боевой славы 254-й Черкасской стрелковой дивизии, частям которой помогали партизаны во время боев за Свидивской плацдарм.

Плацдарм под Свидивком был захвачен 13 ноября 1943 года. Партизаны и десантники соединились на нем с частями Красной Армии, форсировавшими Днепр. Отсюда и началось освобождение Черкас от врага.

Когда гитлеровцы начали контрнаступление, пытались сбросить наши войска в Днепр, пулеметчик Василий Озеран с товарищами занимал позицию в крайней хате Свидивки. Шесть атак гитлеровцев, вооруженных минометами, отразили они. А на следующий день в засаде под Будичем их группа подбила танк и уничтожила вражескую автомашину. Затем Василий Ефимович участвовал в боях за Дубиевку, Белозерье, Черкассы, был ранен. Рану ему перевязывала жена, участвовавшая в боях уже в качестве медсестры.

– 13 ноября, захватив Свидивский плацдарм, мы соединились с регулярными частями Красной Армии. Мне с больными и ранеными было приказано оставаться в лесу. Когда партизаны и десантники разгромили фашистские гарнизоны в селах, части уцелевших гитлеровцев разбрелись по лесам. Одна из таких групп вышла на нас. Завязался бой. Все, кто мог держать оружие, вступили в схватку. И фашисты отступили...

После освобождения Черкас Василий и Мария первыми зарегистрировали свой брак в только что открывшемся местном ЗАГСе. А еще раньше, как раз накануне боев за плацдарм, партизанский комиссар Сергей Палеха благословил их решение стать мужем и женой в партизанской штабной землянке и затем объявил об этом перед строем партизан. Молодые супруги знали, что впереди их ждут тяжелые бои, но жажда жизни имеет высшую силу, перед которой смерть отступает...

ФРАНЦУЗСКИЕ МАКИ НА ЧЕРКАСЩИНЕ

Членов движения Сопротивления, которые создавали партизанские группы для борьбы с врагом в оккупированной Франции, называли «маки» (от фр. Maquis). Мало кто знает, что такие существовали на Черкас-

щине! Об этом рассказывает Мария Озеран.

– В лес мы пришли вместе с пятью французами. Они были рабочими немецкой строительной части. Анри Бле, Пьер Дела Эра, Ежни Жиро, Роже Вансилье, Альфред Рув-Ре – нас вместе привели братья Андрей и Донник Блажко. Французы еще и несколько подвод с оружием, провиантом и табаком с собой прихватили!

...Однажды, проезжая через село Белозерье, французские рабочие стали свидетелями казни местных комсомольцев-партизан. Анри Бле узнал двух из них: те участвовали в нападении на лесопильный завод. Это были члены Белозерского комсомольского подполья Николай Атамановский и Владимир Ткаченко. А потом французам стало известно о жестокой расправе над членами подпольной комсомольской организации в Смеле и судьбу ее руководителя, зверски замученной комсомолки Нади Забелиной. Пораженные зверствами гитлеровцев, они стали членами подпольной организации, руководителем которой и был Сергей Палеха. Французские антифашисты добывали для партизан оружие и разведданные, а когда нависла угроза провала, Сергей Наумович дал им команду идти в лес. Храбрые французские подпольщики ходили в разведку, участвовали в засадах, воевали с гитлеровцами в составе группы подрывников. «И храбро воевали французы!», – вспоминал впоследствии о подвигах своих иностранных боевых товарищей антифашистов Василий Озеран.

– Да вот и пробил час долгожданного освобождения родного края! Началось возрождение народного хозяйства. Нас направили на восстановление Черкасской МТС. Там стоял разукрупненный Василием трактор. Собрав стального коня, мы с его помощью начали свозить из близлежащих оврагов и перелесков другие трактора и сельскохозяйственные машины, разбросанные нашей подпольной группой, подбитую технику, которая могла пригодиться при ремонте. Совместными усилиями 33 трактора были отремонтированы и подготовлены к посевной. Но катастрофически не хватало людей. Были срочно организованы курсы трактористов и к весне 1944 г. Василий Озеран и Семен Журба научили 76 молодых девушек работе на тракторе, – продолжает Мария Григорьевна.

Вот уже прошло 73 года, но в памяти Марии Григорьевны до сих пор осталися события тех далеких лет Великой Отчужденной войны...

ПРО ЩО МОВЧИТЬ ТЕЛЕВІЗОР

ОЛИГАРХАМ - 1,3 МЛРД В ДЕНЬ

За матеріалами: Економічна правда

3 вини чиновників Кабміну і Міненергоугілля держава недоотримує 1,3 мільйона в день.

Про це у своєму блозі написав депутат від БПП Мустафа Найем.

За його словами, мова йде про 1,3 млн грн, які щодня недоотримує держбюджет з вини конкретних чиновників уряду, зокрема Міненерго України.

Як пише Найем, історія питання почалася в 2012 році, коли уряд Миколи Азарова прийняв постанову №770, яким передав газорозподільні системи України в безоплатне використання приватним облгазам. В тому числі, структурам, підконтрольним Дмитру Фірташу, Юрію Іванюченко.

"Минуло три роки. У квітні 2015 року парламент прийняв закон "Про ринок природного газу", яким передбачено, що газорозподільні системи, власником яких є держава,

не можуть перебувати в користуванні приватних структур на праві господарського відання, тобто безплатно", – пише він.

Як повідомляється, через п'ять місяців постанову Азарова було скасовано. За ідеєю вже з 1 жовтня Кабінет міністрів і Міненерго повинні були ініціювати переукладення договорів з усіма облгазами та почати стягувати плату за використання газорозподільної системи.

Але незважаючи на прийнятий закон і скасування постанови уряду, ситуація не змінилася, пише автор блогу.

Як стверджує нардеп, державні газороз-

подільні системи досі продовжують використовуватися приватними структурами безкоштовно.

Стороною цих договорів залишається Міністерство енергетики та вугільної промисловості, керівництво якого як в складі минулого, так і нинішнього уряду нічого не зробило для припинення дії незаконних договорів.

Кабінет міністрів, посадові особи Мінпаливенерго продовжують робити вигляд, що нічого не відбувається. На сьогоднішній день, за підрахунками фахівців, втрати Держбюджету вже становили 900 млн грн.

Люди – загадки: ЭДГАР КЕЙСИ АТЛАНТЫ

собрались, чтобы обсудить способы и средства борьбы с ними. Вторжение животных привело к появлению разрушительного оружия для применения его против враждебных сил животного царства. В результате изобретения и распространения взрывчатых веществ в этот период атланты стали одолевать звероподобных существ, которые заполнили континент.

И тогда же начался первый исход жителей Атлантиды в Пиренеи, а позднее в Африку, где образовались древние египетские династии. Кроме того, атланты пришли в страну Ог, и от них возникли инки, возводившие укрепления в горах, применяя для этого технологии Атлантиды.

Интересно, что Кейси говорил о том, как выглядели атланты – они имели весьма различный рост – от карликов до великанов. Рост великанов был от 3 до 3,6 м.

Любопытно, что согласно Кейси, для лечения атлантов применялось нечто вроде рентгеновских лучей и радиоактивности – некая энергия, чудесный «огонь». Этим огнем регенерировались тела людей, а его «волшебными лучами» выжигались вредные воздействия разрушительных сил на организм. В результате этого облучения атланты могли существенно омоложиться (440-5).

ТЕХНОЛОГИИ АТЛАНТОВ

Согласно видениям Кейси, на

земле атлантов имелись транспортные средства, именуемые в 30-е годы XX века аэропланами, а тогда – воздушными кораблями, хотя передвигались они могли не только по воздуху, но и в других средах (2437-1).

В чтении 519-1 Кейси говорил о том, что в Атлантиде широко применялась электроэнергия для транспортных средств, дистанционная фотография, чтение текстов сквозь стены даже на расстоянии; была преодолена гравитация и разработаны кристаллы огромной мощности.

Об этих кристаллах говорилось и в чтении 263-4. Кейси утверждал, что солнечное излучение направлялось на эти кристаллы, помещенные в специальные шахты, и тем самым производилось на внутренние зоны Земли.

Вероятно, о таком же кристалле шла речь в чтении 440-5, только назывался он здесь уже огненный камень. Этот камень использовался как в созидательных, так и в разрушительных целях.

Согласно словам Кейси, огненный камень располагался в центре здания, выложенного изнутри изоляционным материалом, напоминающим асбест.

Камень этот представлял собой большой стеклянный цилиндр, ограненный особым образом.

Купол над камнем был овальным, и часть его отодвигалась, чтобы пропускать излучения звезд. В камне происходила концентрация энергии звезд, а также энергий атмосферного и внеатмосферного происхождения.

Сконцентрированные космические энергии позволяли управлять различными средствами передвижения.

Здание было построено таким образом, что при открытом куполе энергия дистанционно воздействовала на корабли, приводя их в движение. Для энергии препятствий: корабли могли находиться в пределах видимости или вне ее – это напоминает современный метод дистанционного радиоуправления.

Невидимые глазу лучи воздействовали на камни, установленные в двигателях транспортных средств, которые либо поднимались газами высоко в воздух, либо летали низко над землей, либо плавали по воде и под водой.

Корабли приводились в движение сконцентрированными в узкие пучки лучами, испускавшимися камнем, расположенным в центре здания, которое сейчас назвали бы силовой станцией.

Однако Кейси утверждал, что камень могли привести в действующее состояние только Посвященные. Сущность по имени Дар, с которой в трансе «общался» Кейси, была в числе тех, кто управлял излучениями камня.

ГИБЕЛЬ АТЛАНТИДЫ

Но именно использование этой энергии и сущность по имени Дар и стали причиной гибели Атлантиды. Пропускание солнечных лучей через призмы кристаллов привело к вулканическим извержениям и разделению единого континента на пять островов.

Сущность вызвала разрушительные силы вследствие того, что камни, установленные в разных частях страны для обеспечения энергией, были облучены на очень высокие частоты. Это стало причиной катаклизма, в результате которого Атлантида раскололась на острова, которые позднее подверглись дальнейшему разрушению.

Кейси утверждал, что записи о методике конструирования огненного камня до сих пор хранятся в трех местах Земли. Одно из них – на затонувшем острове Посейдонис, который находится вблизи островов Бимини у побережья Флориды. Там еще можно обнаружить остатки храмов под вековыми морскими наслоениями. Второе место – в одном из храмов Египта. Третье место, куда были перевезены записи, находится на территории современного полуострова Юкатан в Центральной Америке. Стоит только найти эти записи, и человечество узнает тайны антигравитации и энергии звезд...

ПОТОМКИ АТЛАНТОВ

В чтении 364-3 Кейси говорил о том, что континент Атлантида располагался между Мексиканским заливом с одной стороны, и Средиземным морем – с другой. Следы этой исчезнувшей цивилизации следует искать в Пиренеях, Марокко, Гондурасе, на полуострове Юкатан и в Америке.

Некоторые выступающие сейчас над водой участки суши, в том числе, современные острова Британской Вест-Индии и Багамские острова, были некогда частями этого большого континента. Если бы в этих местах, особенно на островах Бимини и поблизости от них в районе течения Гольфстрим, проводились геологические исследования, следы эти были бы уже обнаружены – говорил Кейси.

В следующем, 364-4, чтении Кейси рассказывал о том, что некогда Атлантиду почти захватили животные. И тогда атланты